

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **B. D.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 13. 3. 2025, čj. MHMP 225997/2025

o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Zamítá se návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
- II. Žalobci se ukládá povinnost zaplatit ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného. Jím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, kterým úřad zrušil žalobcovo živnostenské oprávnění, neboť žalobce nebyl držitelem pobytového oprávnění.
2. Žalobce požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Uvedl, že na příjmech z živnosti není závislý pouze on sám, ale také jeho zaměstnanci. Těchto pět zaměstnanců jsou rovněž cizinci, kteří v ČR pobývají a pracují na základě zaměstnaneckých karet. Na žalobcově živnosti tudíž nezávisí pouze jejich příjem, ale i jejich samotný pobytový status na území ČR. K prokázání této tvrzené újmy žalobce předložil sdělení o splnění podmínek stanovených zákonem č. 326/1999 Sb. pro změnu zaměstnavatele, které bylo vydáno dne 26. 2. 2025 panu B. O.
3. Nadto se žalobce stará společně s bývalou manželkou o její nezletilou dceru, která je českou občankou, a přispívá na její výchovu. Podle žalobcových tvrzení jsou na sobě on a jeho nevlastní dcera citově závislí a žalobce ji vnímá jako vlastní dceru. K prokázání těchto tvrzení žalobce předložil rodný list nezletilé dcery a její osvědčení o českém občanství. Dále předložil protokol o výsledku svojí bývalé manželky z 10. 4. 2024. Z tohoto protokolu podle něj vyplývá, že se s nezletilou dcerou svojí bývalé manželky vidá dvakrát až třikrát týdně, někdy i vícekrát, dcera má u žalobce vlastní pokoj a pokud jej navštěvuje o víkendech, přespává tam. Žalobce na dceru bývalé manželky finančně přispívá, kupuje jí např. oblečení a školní pomůcky nebo přispívá na výlety.
4. Žalobce uvádí, že pro něj jako pro cizince není jednoduché získat jiný zdroj příjmů, neboť se nemůže nechat jednoduše zaměstnat. Svou situaci by mohl řešit pouze žádostí o vydání

zaměstnanecké karty. O tu by však musel požádat v zemi původu na zastupitelském úřadě, tedy v Mongolsku. Žalobce uvádí, že důvody, z jakých je pro něj takový postup problematický, shrnula již Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ve svém rozhodnutí z 26. 3. 2024., kterým zrušila usnesení o zastavení řízení o žalobcově žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Podle jeho přesvědčení je újma, která by vznikla výkonem napadeného rozhodnutí nejen jemu, ale také jeho zaměstnancům a nevlastní dceři, nepoměrně větší než újma, která by vznikla přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Újma jiným osobám totiž v posuzované věci ani vzniknout nemůže. Stejně tak nelze identifikovat dostatečně závažný veřejný zájem, s nímž by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu.

5. Soud vyzval přípisem z 15. 4. 2025 žalovaného, aby se do sedmi dnů vyjádřil k návrhu na přiznání odkladného účinku. Žalovaný se do dnešního dne nevyjádřil.
6. Soud uvážil o žalobcově návrhu následovně.
7. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
8. Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je tedy pro přiznání odkladného účinku žalobě nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro žalobce znamenat újmu, (2) újma musí být pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Zároveň platí, že přiznání odkladného účinku má povahu mimořádného opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí. Odkladný účinek lze přiznat jen v případech ojedinělých, kdy nelze jinak dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, nýbrž i faktický [srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) z 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 22]. Žalobce je povinen vylíčit újmu, která mu hrozí a svá tvrzení musí zároveň osvědčit (srov. usnesení NSS z 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Návrh musí být dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (srov. usnesení NSS z 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74). Tvrzená hrozící újma musí být vzhledem k žalobcovým poměrům závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení NSS z 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).
10. Soud proto nejprve zkoumal, zda žalobce tvrdil a osvědčil, že mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozí újma.
11. Soud předně uvádí, že žalobce dostatečně konkrétně netvrdil a nijak nedoložil, že je na příjmech ze své živnosti existenčně závislý. Soud souhlasí se žalobcem, že se jako cizinec nemůže nechat zaměstnat, aniž by si opatřil příslušné pobytové oprávnění. Žalobce ale nijak neprokázal, že by si potřebné příjmy nemohl opatřit jinak. Vzhledem k tomu, že žalobce současně nedoložil ani své majetkové a výdělkové poměry, nemohl soud posoudit, jak velkou újmu pro něj může zrušení živnostenského oprávnění představovat.
12. Ani skutečnost, že žalobce přispívá na výchovu nezletilé dcery své bývalé manželky, nemůže sama o sobě odůvodnit přiznání odkladného účinku žalobě. Jednak opět platí, že

z předložených podkladů není zřejmé, jaká je majtková a příjmová situace žalobce. Jednak by tato skutečnost byla relevantní pouze v případě, že by na příjmech z žalobcovy živnosti byla dcera žalobcovy bývalé manželky existenčně závislá. V takovém případě má soud za to, že lze *nepoměrně větší újmu* posuzovat nejen ve vztahu k žalobci, ale také k jeho rodinným příslušníkům či jiným osobám blízkým, tedy i k dceři bývalé manželky, se kterou má žalobce úzkou citovou vazbu (srov. obdobné závěry ve vztahu k dopadům pozbytí řídičského oprávnění na rodinné příslušníky a osoby blízké, např. usnesení NSS z 15. 1. 2013, čj. 1 As 183/2012-33, bod 14, a z 10. 4. 2013, čj. 6 As 29/2013-80).

13. Žalobce však nedoložil a koneckonců ani jednoznačně netvrdil, že by dcera jeho bývalé manželky byla na příjmech z jeho živnosti existenčně závislá. Z předložených listin, konkrétně z *protokolu o výsledku žalobcovy bývalé manželky*, vyplývá pouze to, že žalobce na její dceru přispívá nepravidelně podle potřeby, např. jí kupuje oblečení a školní pomůcky. Z protokolu o výsledku zároveň plyne, že na výchovu dcery různě finančně přispívá také její biologický otec, který na ni vedle toho v minulosti přepsal byt, v němž žije se svou matkou, žalobcovou bývalou manželkou. Soud má za to, že tyto okolnosti nijak nenasvědčují tomu, že by zrušení žalobcova živnostenského oprávnění nepoměrně dopadlo na finanční zajištění dcery žalobcovy bývalé manželky.
14. Dále žalobce tvrdí, že nepřiznáním odkladného účinku by vznikla újma jeho zaměstnancům v podobě výpadku v jejich příjmech. Žalobce rovněž uvádí, že na jeho živnosti závisí jak jejich příjem, tak i samotný pobytový status na území ČR.
15. K tomu soud uvádí, že odkladný účinek žalobě lze přiznat pouze tehdy, pokud výkonem napadeného rozhodnutí hrozí újma přímo žalobci, nikoli též dalším osobám (s výjimkou uvedenou výše v bodě 12). Soud se proto nezabýval tím, zda následky spojené s výkonem napadeného rozhodnutí negativně dopadly na příjmy žalobcových zaměstnanců a zda měly dopad na platnost jejich pobytových oprávnění. Žalobce navíc osvědčil, že před zrušením živnostenského oprávnění zaměstnával toliko jednoho zaměstnance, pana O. Existenci dalších čtyř zaměstnanců žalobce nijak nedoložil.
16. Po prostudování všech podkladů dospěl soud k závěru, že žalobce neosvědčil, že by mu nepřiznáním odkladného účinku mohla vzniknout *nepoměrně větší újma*. V posuzované věci tudíž není splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud se proto dále nezabýval splněním dalších podmínek pro přiznání odkladného účinku.
17. S ohledem na nesplnění podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s. soud výrokem I. zamítl žalobcův návrh.
18. Soud pro úplnost uvádí, že zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě proto, že žalobce neunesl své důkazní břemeno, nezakládá překážku věci rozhodnuté. Nebrání tedy podání nového návrhu (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 590, bod 36).
19. Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Poplatková povinnost vzniká právní mocí tohoto usnesení a soudní poplatek je splatný do tří dnů od právní moci [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*, a § 7 odst. 1 citovaného zákona; srov. k tomu usnesení rozšířeného senátu NSS ze 4. 6. 2024, čj. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 23].

20. Soud proto výrokem II. vyzval žalobce ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek. Poplatek lze zaplatit na účet soudu – číslo účtu 3703-2928021/0710 (Česká národní banka), variabilní symbol 1133003925.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Má-li žalobce za to, že jsou u něj splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V případě včasného nezaplacení soudního poplatku bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad (§ 8 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích).

Praha 30. dubna 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu